

[Ministeren for skatter og afgifter]

Men jeg vil meget gerne arbejde sammen med fru Aase Olesen på, at alle personer får samme skattemæssige stilling i dette land, og jeg betragter hendes udtalelser som et tilsagn om, at fru Aase Olesen og hendes parti vil være med til at skaffe de penge, som det utvivlsomt vil koste.

Arentoft (FP):

Faktisk kunne jeg indskrænke min tale til at sige, at jeg er meget enig i det, som fru Jytte Hilden sagde. Vi er nødt til at følge med tiden, men vi mener selvfølgelig heller ikke, at man skal pille ved ægteskabsinstitutionen som institution. Men der er også situationer, hvor det er svært eller umuligt for nogle at gifte sig, som det er blevet nævnt; det gælder specielt de homofile, som der foreligger forslag om fra både socialdemokraterne og de radikale. De går sådan set med ind her, idet der udtrykkeligt i bemærkningerne står, at reglerne også skal omfatte samliv mellem mennesker af samme køn.

I lovforslagets tekst er nævnt en åremålsbegrænsning på to år, og jeg mener, man skal se lidt nærmere på, om det ikke bør være en 5-årig periode el. lign. Men jeg synes, sigtet i dette forslag er meget sundt, nemlig at mennesker, som har levet sammen og bygget et hjem op, og som måske har bil og sommerhus sammen osv., ved, at den ene ikke er i den situation at skulle aflevere næsten det hele i form af arveafgift, hvis den anden falder fra. Vi mener altså, der er meget sunde intentioner i dette forslag; bare sådan noget som, at man i bemærkningerne har fået en bestemmelse med om, at der kan dispenseres, hvis en af parterne på grund af alder eller sygdom er flyttet på plejehjem el. lign., synes jeg vidner om, at man har tænkt tingene ret godt igennem.

Der nævnes netop ordet »dispenseres«. Det synes jeg også er rigtigt anført i bemærkningerne, hvor der står: »En dispensationsbestemmelse kan ikke sikre den nødvendige tryghed for parterne, mens samlivsforholdet består.« Det er nemlig rigtigt, at man ikke ved, om der vil blive dispenseret, og derfor synes jeg, det er rimeligt, at der kommer til at foreligge nogle lovbestemmelser herom.

Men jeg vil også medgive, at det er et kompliceret område, og hvorvidt man overhovedet kan nå at færdigbehandle det i den

ne samling, ved jeg ikke. Men i alt fald er vi klar til at tage fat på det med positive øjne i udvalget.

Lenger (VS):

Jeg er meget uenig i de bemærkninger, som fru Aase Olesen fremsatte, men det er jeg villig til at se igennem fingre med i klar benovelse over, at vi for en gangs skyld hører, at det radikale venstre har et klart standpunkt; det bør virkelig understreges som noget positivt. Det er så positivt og så overraskende, at man vel næsten kan kalde den lejlighed, hvor det sker, for en egentlig happening.

Jeg mener ikke, at fru Aase Olesen har ret i karakteristikken af SFs forslag, for her er jo ikke tale om at tvinge nogen til nogle bestemte retsvirkninger. Det vil fortsat være sådan, at to personer, der har boet sammen uden at have indgået ægteskab, og som måske har ret til at kræve disse særlige lempelige arveregler, jo ikke har pligt til at bruge dem. Men får en ret til at anvende en af ægteskabets retsvirkninger, men det vil fortsat være et frivilligt valg.

Den eneste logiske konsekvens, jeg ser af fru Aase Olesens holdning, er, at man totalt må afskaffe også de eksisterende ægteskabsretsvirkninger, og det er en holdning, som vi principielt ville kunne støtte, således at man udelukkende tillagde ægteskabets virkninger som et kirkeligt begreb ud fra den holdning, at ægteskabet er helligt. Og lad det blive ved med det.

Men som situationen er, må vi nok forudsæ, at den principielle holdningsændring ikke er noget, der lader sig gennemføre på den korte sigt, og det er i hvert fald noget, som de mennesker, der lever papirløst, ikke kan slå sig til tåls med og ikke kan få ret megen gavn ud af.

SFs forslag rejser et meget centralt problem for op imod, ja vel endda mere end 10 pct. af befolkningen, og vi er meget positivt indstillet over for det. Som det er nævnt i begrundelsen, kan den overlevende part komme ud i en meget vanskelig økonomisk situation, hvis der skal betales arveafgift efter langt højere satser end af samlevende, der har indgået et egentligt ægteskab. Og som det har været nævnt af andre ordførere, eksisterer der allerede nu en mulighed for ned-